

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Slovenská autobusová doprava Trnava, akciová společnost**, IČ: 36249840, se sídlem Nitranská 5, Trnava, Slovenská republika, zastoupeného JUDr. Štefanem Levickým, advokátem se sídlem Nám. J. Herdu 1, Trnava, Slovenská republika, jehož zmocněnkyní pro doručování písemností je JUDr. Olga Sovová, Ph.D., advokátka se sídlem Bartákova 1109/34, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2012 č. j. KUOK/15695/2012, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2012 č. j. KUOK/15695/2012, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 19. 12. 2011 č. j. MMPr/171310/2011, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“) tím, že od 1. 1. 2010 do 30. 11. 2011 provozoval silniční dopravu bez zvláštního povolení vydávaného Ministerstvem dopravy ČR dle § 32 ZSD, a žalobci byla uložena pokuta ve výši 100 000,- Kč.

Žalobce proti napadenému rozhodnutí v žalobě namítal, že MHD v Přerově začal provozovat na základě výhry ve veřejné soutěži a od Magistrátu města Přerova obdržel příslušné koncese a licence. Dále uvedl, že podáním ze dne 26. 10. 2010 požádal Ministerstvo dopravy o sdělení, zda potřebuje k provozování silniční dopravy udělení povolení dle § 32 ZSD, a následně o toto povolení podáním ze dne 26. 4. 2011 požádal. Rozhodnutím z 15. 6. 2011 Ministerstvo dopravy zvláštní povolení nevydalo. Proti uvedenému rozhodnutí si žalobce podal rozklad, na jehož základě bylo rozhodnutím z 13. 3. 2012 původní rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. U jednání konaného 23. 10. 2013 žalobce doplnil, že v následném řízení zvláštní povolení žalobci opět uděleno nebylo a po podaném rozkladu bylo rozhodnutí o neudělení povolení potvrzeno. Následně žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu, o níž je vedeno dosud neskončené řízení pod sp. zn. 9 A 10/2013. Žalobce je toho názoru, že Ministerstvem dopravy mu zvláštní povolení vydáno být mělo, a proto by mělo být i napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno, případně by mělo být řízení přerušeno až do skončení shora uvedeného soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v době jeho rozhodování zde byl takový skutkový a právní stav, že žalobce provozoval od 1. 1. 2010 do 30. 11. 2011 MHD v Přerově ač neměl zvláštní povolení Ministerstva dopravy, jehož k provozování vnitrostátní silniční dopravy na území České republiky dle ZSD bylo zapotřebí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 19. 12. 2011 č. j. MMPr/171310/2011 uznán vinným ze spáchání správního deliktu, jehož se dopustil tím, že v období od 1. 1. 2010 do

30. 11. 2011 provozoval v Přerově linky č. 925001–925008 MHD bez příslušného zvláštního povolení Ministerstva dopravy, vydaného dle § 32 ZSD, a byla mu uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto. Žalobce v řízení v obou stupních správního řízení zjištěný skutkový stav nezpochybnil, pouze poukazoval na průběh řízení o vydání zvláštního povolení u Ministerstva dopravy. Skutečnost, že žalobce toto řízení – byť bezúspěšně – inicioval, vyhodnotily správní orgány jako polehčující okolnost a zohlednily ji při výměře trestu u dolní hranice zákonem stanovené sazby.

Podle § 32 odst. 1 ZSD ve znění účinném do 10. 4. 2012 pokud nestanoví jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů, jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy. Podle § 35 odst. 2 písm. a) cit. zákona dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení.

Z provedeného dokazování – a koneckonců i shodných tvrzení stran – je nesporné, že v rozhodném období (tj. od 1. 1. 2010 do 30. 11. 2011) žalobce provozoval silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky bez zvláštního povolení dle § 32 ZSD. Z žádné normy mezinárodního či evropského práva nevyplyvá vyloučení aplikace § 32 odst. 1 ZSD na slovenského dopravce provozujícího kobotáž v České republice.

Řízení, v němž se žalobce doposud neúspěšně dodatečně domáhá vydání zvláštního povolení, nemá na závěr o vině a trestu v napadených rozhodnutích vliv. Stejně tak je nerozhodné, jaká povolení, koncese či licence žalobce měl, je-li nepochybné, že právě zvláštním povolením dle § 32 ZSD v rozhodné době nedisponoval. Proto soud zamítl provádění žalobcem navržených důkazů v tomto směru; skutečnosti, které jimi měly být prokázány, jsou totiž pro projednávanou věc irelevantní. Ze stejného důvodu neshledal soud účelným ani vyhovět návrhu na přerušování řízení.

Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 23. října 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu